

MAY DAY IS THE DAY OF THE INTERNATIONAL WORKING CLASS

For too long May Day has been a ritual with no meaning for the working class. May Day was originally meant to be a day of international workers solidarity, but today on the May Day demonstrations all we see is leftists of various colours calling on the working class to back different nationalist groups. Whether it be the Turkish nationalist left calling for an 'independent Turkey', and screaming against the imperialists while at the same time ignoring the fact that Turkey is a member of NATO, or those who disgusted by the state's barbarity in the South East side with the Kurdish nationalists, and their hideous mirror image of Turkish nationalism, or even the anti Americanism of the left loudly shouting "Yankee go home". What for? Then we can have our own 'nice' Turkish capitalist bosses. All of this disgusts us. It saddens us that it is left to a small group of internationalists to defend the principles of international working class solidarity.

When we look to America, we see not only Bush, but also the 100,000 workers that marched against racist immigration laws on March 10th in Chicago .

We see not only the imperialist war machine, but also the over 6,000 American soldiers who have deserted, and crossed the Canadian border rather than go to fight for 'their' country in Iraq.

When we look at Britain, we see not only Blair, but also the 1,000,000 people who marched on the streets of London against the Iraq war.

We see not only the British Government's obedience to America, but also Malcolm Kendall-Smith, the RAF officer who was sent to prison on April the 14th for refusing to go to Iraq.

Similarly, when we look to Iraq, it is not only nationalist, and Islamic resistance that we see, but also the thousands of workers who demonstrated in Kirkuk to protest against the high cost of living and lack of electricity and fuel.

When we look to Iran, it is not only President Mahmoud Ahmadinejad, and the states drive to obtain nuclear weapons that we see, but also the massive strike wave all across Iran, which has included bus drivers, textile workers, miners, and car workers.

Workers, look to the recent strikes in France: thousands of students demonstrating alongside striking workers to defeat a law making it easier to sack young workers. Look to Britain, where over 1,000,000 workers struck in the biggest strike for eighty years to defend their pension rights. Look to the workers of Iran struggling valiantly against capitalism, and the state despite the oppression from the regime. Look to the working class not nationalists of whatever shade.

THE WORKERS HAVE NO COUNTRY FOR INTERNATIONALISM AND WORKERS' STRUGGLE

Enternasyonalist Kömunist Sol
solkomunist@yahoo.com

This leaflet is being distributed in Turkey, Britain and Germany. In Britain and Germany it is being distributed by the International Communist Current, which associates itself with the internationalist views it defends. <http://www.internationalism.org>

1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ ENTERNASYONAL MÜCADELE GÜNÜDÜR

1 Mayıs uzun bir süredir işçi sınıfı için hiçbir şey ifade etmeyen anlamsız bir gösteriye dönüştürülmüş durumda. Köken olarak 1 Mayıs işçi sınıfının gerçek uluslararası dayanışmasının günü olmasına rağmen, bugün 1 Mayıs eylemlerinde gördüğümüz tek şey çeşitli renklerden sol grupların işçi sınıfını o veya bu ulusalcılıkları desteklemeye çağırmasından ibaret. Bu gösteride bir yanda Türkiye'nin NATO üyesi bir ülke olduğu gerçeğini görmezden gelerek "bağımsız bir Türkiye" den ve üstelik "emperyalistlere" karşı mücadeleden bahseden Türk ulusalcı solu duruyor. Diğer yanda ise Devletin güneydoğuda uyguladığı barbarca şiddete karşı, sanki onlar Türk milliyetçiliğinin aynı ölçüde vahşi bir yansıması değilmiş gibi Kürt milliyetçiliği yanında saf tutanlar konumlanmış durumda. Bütün bu maskeli baloya Ortadoğu emekçilerinin kanı üzerinden yükselen ve İslami-kapitalist diktatörlüklerin yanında saf tutan kaypak bir anti-amerikancılığa tutunmuş her türden İslamcı, milliyetçi ve sol akım da katılıyor. Peki bütün bunlar ne için? Kendi "özbeöz" Türk veya Kürt patronlarımıza sahip olabilmemiz için. Biz bütün bu gösteriden nefret ediyoruz Fakat, işçi sınıfının enternasyonalist dayanışma ilkelerinin bugün için yalnızca küçük bir azınlık tarafından savunuluyor olması, sınıflar arasındaki mücadelenin bu temel niteliğini değiştirmiyor.

Biz, ABD'ye baktığımızda sadece Bush'u değil, aynı zamanda, ırkçı, göçmen düşmanı yasaya karşı 10 Mart günü Şikago'da yürüyen 100.000 işçiyi de görüyoruz.

Sadece savaşa yürüyen dev bir emperyalist yıkım makinesini değil, "kendi ülkelerinin çıkarları" için Irak'ta savaşmayı reddedip Kanada sınırından kaçarak ulusal ordularını terk eden 6000'i aşkın amerikan askerini de görüyoruz.

İngiltere'ye baktığımızda sadece Blair'i değil, Londra sokaklarında savaşa karşı yürüyen 1.000.000 insanı da görüyoruz.

Biz sadece İngiliz hükümetinin Amerika'ya itaatini değil, 14 şubat'ta Irak'a gitmeyi reddettiği için hapse atılan İngiliz kraliyet hava gücü subayı Malcolm Kendall'ı da görüyoruz.

Benzer şekilde Irak'a baktığımızda gördüğümüz sadece milliyetçi ve İslamcı direniş değil, Kerkük'te ağır yaşam koşulları ve yüksek elektrik ve benzin fiyatlarına karşı ayaklanan binlerce işçidir de.

İran'a baktığımızda sadece başkan Mahmut Ahmedinecat ve devletin "emperyalizme karşı" nükleer silahlanma hamlesini değil, İran'ı boydan boya saran ve otobüs şoförleri, tekstil işçileri, madenciler ve otomobil sanayi işçilerinin katıldığı grev dalgasını da görüyoruz..

Emekçiler, Fransa'daki son grevlere, genç işçilerin işten atılmasını kolaylaştırmaya çalışan yasaya karşı mücadele eden grevci işçilere ve eylem yapan öğrencilere bakın. Britanya'da 80 yıldan beri gerçekleşen en büyük greve, 1.000.000'un üzerinde işçinin emeklilik hakları için yürüttüğü mücadeleye bakın. İran'a, rejimin baskılarına rağmen devlete ve sermayeye karşı mücadele eden işçilere bakın. Baktığınızda göreceğiniz şey şu veya bu ulusalcı, milliyetçi hareket değil kendi ulusal sermaye sahiplerine, kendi patronlarına ve kendi ordularına karşı savaşan işçilerden başka bir şey olmayacaktır. İşçi sınıfı mücadelesinin tek gerçekliği uluslarüstüdür, enternasyonalidir. Çünkü;

İŞÇİ SINIFININ VATANI YOKTUR YAŞASIN ENTERNASYONALİZM VE EMEKÇİLERİN MÜCADELESİ

Enternasyonalist Kömunist Sol
solkomunist@yahoo.com

Bu bildiri, Türkiye, Britanya ve Almanya'da dağıtılıyor. Britanya ve Almanya'da dağıtım, bildirinin savunduğu enternasyonalist bakış açisini sahiplenen Enternasyonal Komünist Akım tarafından sağlanıyor. <http://www.internationalism.org>